

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการผูกเดี่ยว

หลังจากการผูกเดี่ยวแล้ว โดยปกติไม่ว่าเดี่ยวตั้งแต่เริ่มหรือเดี่ยวทางการ คู่เดี่ยวจะไปมาหาสู่กัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลายอย่าง เช่น บางรายอาจจะติดต่อกัน เพราะความใกล้ชิด บางรายนำไปเพื่องานบุญด้วยกัน บางรายไปขอคำปรึกษาแนะนำในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้นว่า เรื่องการทํานาทำไร่ เรื่องเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เรื่องการเวียน การหางานทำ เรื่องถวายที่ชานอุทิศโมย นอกจากนี้จะขอความช่วยเหลือด้านแรงงาน เช่นขอให้ช่วยรดน้ำในการทํานา เกี่ยวข้าว นวดข้าว ปลูกบ้าน ครอบหัวไร่เป็นสำมะหลัง ไร่พริก ตลอดจนขอซื้อเงิน ฯลฯ เหล่านี้เมื่อตนจะเห็นได้ว่า การที่คู่เดี่ยวมีการติดต่อกันสัมพันธ์กัน ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ซึ่งกันและกัน เพราะมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่ก็มีคู่เดี่ยวบางรายที่ไม่เคยติดต่อกันเลยในรอบสองปีที่ผ่านมา (มิถุนายน 2523 - พฤษภาคม 2525) แม้แต่เขียนจดหมายหรือฝากกาบก็ถึงกันและกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะพบในคู่เดี่ยวทางการมากกว่าคู่เดี่ยวตั้งแต่เริ่ม ดังนั้นในบทนี้ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนะการศึกษาเกี่ยวกับการติดต่อกันสัมพันธ์ของคู่เดี่ยว เช่น เกี่ยวกับจำนวนคน จำนวนครั้ง วัตถุประสงค์ ช่วงเวลาที่คู่เดี่ยวติดต่อกันซึ่งกันและกัน จำนวนครั้งของการพบ และลักษณะการต้อนรับของคู่เดี่ยว ตลอดจนเรื่องอื่นๆ ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับความถี่ในการติดต่อกัน ในขณะที่ยู่เดี่ยวไปเรื่อยมาซึ่งกันและกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้.-

1. จำนวนคน และจำนวนครั้งที่ติดต่อกันซึ่งกันและกัน

1.1 เดี่ยวตั้งแต่เริ่ม

ก. จำนวนคนที่ติดต่อกัน จากการสืบหาได้พบว่าเดี่ยวตั้งแต่เริ่มจำนวน 104 ราย ได้ไปติดต่อกันเรื่อยมาจนคู่เดี่ยวถึง 103 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 99.0 อีก 1 รายที่ไม่มีการติดต่อกันนั้น เพราะว่าตนสูงอายุ 68 ปี เพศชาย ผูกเดี่ยวมาตั้งแต่ อายุ 15 ปี กล่าวคือผูกเดี่ยวมาได้ 50 ปีแล้ว คู่เดี่ยวมีภูมิลำเนาอยู่อำเภอเมืองขอนแก่น

ที่มาของการถูกเลี้ยงดู เมื่อเด็ก ๆ เขาได้ไปพักอยู่กับญาติในหมู่บ้านของเสีย พ่อแม่ เห็นคนและถูกเลี้ยงดูมีหน้าตา และอุปนิสัยเหมือนกันและเกิดปีเดียวกัน จึงถูกเลี้ยงดูให้ ตั้งแต่ถูกเลี้ยงดูแรก ๆ เมื่อครั้งเป็นหนุ่มได้ไปมาหาสู่กันเสมอ ๆ แต่ในรอบสองปีที่ผ่านมา ทั้งคู่ไม่ได้ติดต่อกันเลย การที่เสียไม่ได้ไปติดต่อกับถูกเลี้ยงดูนั้น เนื่องจากมีงานยุ่งและอายุก็มากแล้ว การไปมาหาสู่กัน เขาคิดว่าถูกเลี้ยงดูก็คงไม่มีเวลามาเยี่ยมกันเช่นกัน

ข. จำนวนครั้งที่ติดต่อกัน

ในจำนวนเสียทั้งหมด 103 ราย ที่ไปติดต่อกับถูกเลี้ยงดูในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา คู่เสียไปติดต่อกันมากกว่า 10 ครั้ง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.9 ของจำนวนเสียทั้งหมดที่เป็นตัวอย่าง รองลงมาไปติดต่อกันจำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 21.2 (ตารางภาคผนวก ก.ที่ 12)

คู่เสียที่มาติดต่อกับเสียทั้งหมดจำนวนทั้งหมด 103 ราย ติดต่อกันมากกว่า 10 ครั้ง มากที่สุดร้อยละ 28.8 ของจำนวนเสียทั้งหมดที่เป็นตัวอย่าง รองลงมาคู่เสียมาติดต่อกันจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 26.9 (ตารางภาคผนวก ก.ที่ 13)

1.2 เสียทางการ

ก. จำนวนคนที่ติดต่อกัน

จากการศึกษาได้พบว่า เสียทางการจำนวน 110 ราย ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมาได้ไปติดต่อกับถูกเลี้ยงดูเพียง 91 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 82.7 ของเสียทางการที่เป็นตัวอย่าง ถ้าพิจารณาตามกลุ่มอายุแล้ว พบว่าพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-20 ปี ไปติดต่อกับถูกเลี้ยงดูมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.6 ส่วนกลุ่มอายุที่ไปติดต่อกันน้อยที่สุดคืออายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 61.5 เท่านั้น

สำหรับเสี่ยวที่ไม่ได้ไปติดก๊อตูเสี่ยวในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา มี 19 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 17.3 ของเสี่ยวทางการที่เป็นตัวอย่าง พบว่าเป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 38.5 กลุ่มอายุ 15-20 ปี มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.4 (ดังตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1

อัตราร้อยละของการไปติดก๊อตูเสี่ยวทางการจำแนกตามกลุ่มอายุ

การติดก๊อตูใน 2 ปี	15-20 ปี	20 ปีขึ้นไป - 35 ปี	35 ปีขึ้นไป - 45 ปี	45 ปีขึ้นไป	รวม
ไปติดก๊อ	88.6 (31)	83.7 (36)	84.2 (16)	61.5 (8)	82.7 (91)
ไม่ไปติดก๊อ	11.4 (4)	16.3 (7)	15.8 (3)	38.5 (5)	17.3 (19)
รวม	100.0 (35)	100.0 (43)	100.0 (19)	100.0 (13)	100.0 (110)

ในจำนวนเสี่ยวที่ไม่ได้ไปติดก๊อตูเสี่ยว 19 รายนี้ พบว่าส่วนใหญ่เป็นพวกที่บ้านอยู่ห่างไกลกัน เช่น ตั้งแต่ 8 กิโลเมตร จนถึง 12 กิโลเมตร เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อการทำงานมาก จนไม่มีเวลาว่างจะไปเยี่ยมเยียนเสี่ยว ส่วนมากยุ่งกับการทำไร่ ทำนา และมีเสี่ยวเพียง 1 รายที่รับราชการตำรวจ ต้องย้ายไปี่อื่นเรื่อย ๆ จึงไม่มีเวลาไปเยี่ยมดูเสี่ยว

สำหรับคู่เสี่ยวทางการที่มาก็คอเสี่ยวนั้น พบว่ามีเพียงจำนวน 87 ราย หรือร้อยละ 79.1 ของเสี่ยวทางการที่เป็นตัวอย่าง เสี่ยวที่อยู่ในกลุ่มอายุ 20 ปีขึ้นไป-35 ปี มาคืคอกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.7 กลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มาคืคอกน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 53.8 สำหรับคู่เสี่ยวที่ไม่ได้มาคืคอกเยี่ยมเยียนเสียนั้นมี 23 ราย หรือร้อยละ 20.9 พบว่าอยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.2 กลุ่มอายุ 20 ปีขึ้นไป-35 ปี ไม่ได้มาคืคอกน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 9.3 (กักรางที่ 5.2)

การางที่ 5.2

ดักราร้อยละของการมาคืคอกเสี่ยวทางการ จำนวนกคามกลุ่มอายุ

การคืคอกกันในกลุ่มอายุ 2 ปี	15-20 ปี	20 ปีขึ้นไป-35 ปี	35 ปีขึ้นไป-45 ปี	45 ปีขึ้นไป	รวม
มาคืคอก	80.0 (28)	30.7 (39)	68.4 (13)	53.8 (7)	79.1 (87)
ไม่มาคืคอก	20.0 (7)	9.3 (4)	31.6 (6)	46.2 (6)	20.9 (23)
รวม	100.0 (35)	100.0 (43)	100.0 (19)	100.0 (13)	100.0 (110)

แสดงให้เ็นว่าคู่เสี่ยวที่งุ่เสี่ยวไม่กอลยมีการคืคอกนึ่งกันและกันซึ่งมีมากกว่าคู่เสี่ยวในกลุ่มอายุอื่น และเสี่ยวเกะว่าการคืคอกเสี่ยวไม่ได้มาคืคอกนึ่ง คู่เสี่ยวอาจจะยุ่งยากกับการพามาหาเสี่ยววึ่งพียงนึ่งนึ่งอยู่างไกลกัน

ข. จำนวนครั้งที่ติดต่อกัน

หลังจากการถูกเลี้ยงแล้วในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา เลี้ยงทางการไม่
ได้ไปติดต่อกับเลี้ยงจำนวน 19 ราย หรือร้อยละ 17.3 จำนวนครั้งที่เลี้ยงไปติดต่อกับ
เลี้ยงมากที่สุดคือ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.4 รองลงมาไปติดต่อกับเลี้ยงจำนวน
2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.5 สำหรับการที่เลี้ยงไปติดต่อกับเลี้ยงมากกว่า 10 ครั้ง
มีเพียงร้อยละ 7.3 (ตารางภาคผนวก ก.ที่ 14)

ขณะเดียวกันในรอบ 2 ปีที่ผ่านมาเลี้ยงทางการไม่ได้มาติดต่อกับ
เลี้ยงมีจำนวน 23 ราย หรือร้อยละ 20.9 ส่วนใหญ่เลี้ยงมาติดต่อกับเลี้ยงจำนวน 3
ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมาเลี้ยงมาติดต่อกับเลี้ยงจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็น
ร้อยละ 18.2 เลี้ยงมาติดต่อกับเลี้ยงมากกว่า 10 ครั้ง มีเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้น
(ตารางภาคผนวก ก.ที่ 15)

สรุป จำนวนคนและจำนวนครั้งที่ติดต่อกันและกัน พบว่าเลี้ยงยังคง
ไปติดต่อกับเลี้ยงถึง 103 ราย หรือร้อยละ 99.0 ส่วนใหญ่ไปติดต่อกันมากกว่า 10
ครั้ง ขณะเดียวกันเลี้ยงยังคงเดิมมาติดต่อกับเลี้ยงมี 103 ราย ส่วนใหญ่มาติดต่อกันมาก
กว่า 10 ครั้งเช่นกัน

สำหรับเลี้ยงทางการไปติดต่อกับเลี้ยงมี 91 ราย หรือร้อยละ 82.7
ส่วนใหญ่เป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.6 เลี้ยงที่ไม่ได้ไป
ติดต่อกับเลี้ยงส่วนใหญ่เป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป จำนวนครั้งที่ไปติดต่อกับ
เลี้ยงส่วนใหญ่ 3 ครั้ง ขณะเดียวกันเลี้ยงทางการได้มาติดต่อกับเลี้ยงมี 87 รายหรือ
ร้อยละ 79.1 ส่วนใหญ่เป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุ 20 ปีขึ้นไป-35 ปี มีถึงร้อยละ 90.7
เลี้ยงที่ไม่ได้มาติดต่อกับเลี้ยง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป จำนวนครั้งที่มา
ติดต่อกับเลี้ยงส่วนใหญ่ 3 ครั้ง

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาคู่ซึ่งกันและกัน

2.1 เลี้ยวกิ่งเดิม

ก. วัตถุประสงค์ที่เลี้ยวกิ่งเดิมไปศึกษาคู่เลี้ยวอื่น หมายถึง ส่วนใหญ่เพื่อการเยี่ยมชมมากที่สุด ร้อยละ 36.9 เหตุผลของการไปเยี่ยมชมนั้น เพราะความถักถัก อยากจะไปถามข่าวคราวทุกข์สุขเป็นส่วนใหญ่ แต่ส่วนน้อยเมื่อมีธุระ มานไปก็ไปแวะเยี่ยมชมคู่เดียว รองลงมาวัตถุประสงค์เพื่อการเยี่ยมชมและขอคำปรึกษาหารือ คิดเป็นร้อยละ 15.5 ประเภทของการปรึกษาหารือได้แก่ เรื่องการเพาะปลูกข้าวโพดองุ่น และให้คำแนะนำสูง เรื่อง ไร่ กล้วย ผสมโซ เรื่องวิธีการปลูกบ้าน การค้าขาย เรื่องราคาของผลผลิตในท้องถิ่น ในกลุ่มคู่เลี้ยวที่สูงอายุ ได้ปรึกษากันเรื่อง การทำงานกุศล เพื่อหาเงินเข้าวัด

สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อขอความช่วยเหลือคิดเป็นร้อยละ 13.6 การขอความช่วยเหลือนั้นทั้งขนาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปจนถึงเรื่องใหญ่โต เช่น ขอพันธุ์คนพริก พันธุ์กล้วย ขอเมล็ดพันธุ์ข้าว ขอข้าวเปลือก ขอขี้เถ้ามาไถนา เลี้ยวบางรายแต่งงานใหม่จึงขอยืมเงินมาลงทุน โดยไม่คิดดอกเบี้ย ในการขอความช่วยเหลือนี้ ส่วนใหญ่ถ้าคู่เลี้ยวสามารถจะช่วยเหลือได้ก็จะให้ความช่วยเหลือทุกครั้ง อัตราร้อยละของวัตถุประสงค์ที่เลี้ยวกิ่งเดิมไปศึกษาคู่ซึ่งกันและกัน (ดังตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3

อัตราการย่อยของวัตถุประสงค์ที่เสียทั้งเดิมไม่คิดต่อคู่เสีย

วัตถุประสงค์	จำนวนเสียทั้งเดิม	ร้อยละ
เยี่ยมเยียน	38	36.9
ปรึกษาหารือ	8	7.8
ขอความช่วยเหลือ	14	13.6
เยี่ยมเยียน, ปรึกษาหารือ	16	15.5
ปรึกษาหารือ, ขอความช่วยเหลือ	10	9.7
เยี่ยมเยียน, ขอความช่วยเหลือ	8	7.8
เยี่ยมเยียน, ปรึกษาหารือ, และ ขอความช่วยเหลือ	9	8.7
รวม	103	100.0

ข. วัตถุประสงค์ที่ผู้เสียมาติดต่อเสียทั้งเดิมนั้น พบว่าเพื่อการเยี่ยมเยียนมากที่สุดร้อยละ 38.8 เหตุผลที่มาเยี่ยมเพราะความกตัญญูเป็นส่วนใหญ่ แต่ส่วนน้อยผู้เสียได้นำสิ่งของมาแลกข้าวสารจึงแวะมาเยี่ยม เสียบบางรายมานานมากก็มาแวะเพื่อนำของมาฝาก รองลงมาเพื่อขอความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 16.5 เห็นให้ช่วยนำปลาร้าไปแลกเปลี่ยนข้าวสารได้ ช่วยแลกเปลี่ยนวัว ควาย เพราะผู้เสียเป็นพ่อค้าควายด้วยกัน ช่วยบลดบาใจเพราะกลัวถูกปล้นวัว ควาย นอกจากนี้ยังได้ขอความช่วยเหลือในด้านการเงินอีกด้วย ฯลฯ

สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการเยี่ยมเยียน และปรึกษาหารือกัน ได้แก่ การปรึกษาหารือในเรื่องการทำไร่ ทำนา คำนวณราคาข้าว การขายกล้วย การจัดพื้นที่แก่งงาน การทำบุญ อุทิศส่วนกุศลให้มารดา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.6 ของ เลี้ยงที่มาเยี่ยมทั้งหมด (ดังตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4

อัตราการร้อยละของวัตถุประสงค์ที่เลี้ยงถึงเกินมาคิดต่อเลี้ยง

วัตถุประสงค์	จำนวนเลี้ยงถึงเกิน	ร้อยละ
เยี่ยมเยียน	40	38.8
ปรึกษาหารือ	5	4.9
ขอความช่วยเหลือ	17	16.5
เยี่ยมเยียน, ปรึกษาหารือ	14	13.6
ปรึกษาหารือ, ขอความช่วยเหลือ	8	7.8
เยี่ยมเยียน, ขอความช่วยเหลือ	6	5.8
เยี่ยมเยียน, ปรึกษาหารือ และ ขอความช่วยเหลือ	13	12.6
รวม	103	100.0

2.2 เลี้ยวทางการ

ก. วัตถุประสงค์ที่เลี้ยวทางการไปคือก่อตัวเลี้ยวขึ้น เพราะว่าเพื่อการเยี่ยมเยียนมากที่สุด ร้อยละ 39.6 รองลงมาเพื่อเยี่ยมเยียนและปรึกษาหารือ ร้อยละ 14.3 เช่นปรึกษาหารือเลี้ยวในเรื่องการเรียนรู้ การสร้างบ้าน การเลือกคู่ครอง การปลูกพืชไร่ว่าจะปลูกอะไร หรือปลูกลำไยอะไร ประสิทธิภาพเรื่องความตาย เรื่องการใช้เงินในไร่นา การพัฒนาหมู่บ้านและวัด เพราะตัวเลี้ยวเป็นจุดเชื่อมต่อบ้าน ฯลฯ สำหรับการขอความช่วยเหลือจากตัวเลี้ยว เช่น ให้ช่วยหางานให้ทำ เป็นต้นว่างานรับจ้างตุ๋นมันสำปะหลัง ขอไม้ไปทำกระท้อนปลายนา ขอให้ช่วยค้ำนา เพราะเลี้ยวมีที่นาตอนยังไม่ไถค้ำนา ให้มาช่วยงานแต่งงาน ขอพันธุ์ข้าวกล้า และขอคนกลั่นมาปลูก ถอดคั้งขอเงินเลี้ยวมาปลูกบ้าน เนื่องจากความของเลี้ยวหายจึงขอให้ช่วยออกไปตามหาความด้วยกัน ขอปารว้า และขอไม้ไผ่ ฯลฯ เป็นต้น

ในการที่เลี้ยวไปเกิดก่อตัวเลี้ยว เพื่อขอคำปรึกษาแนะนำ และขอความช่วยเหลือนี้ ก็พบว่าตัวเลี้ยวได้ให้ความช่วยเหลืออย่างก็ เพราะอยู่ในฐานะที่จะช่วยเหลือได้

วัตถุประสงค์ของเลี้ยวไปเกิดก่อตัวเลี้ยวเพื่อขอความช่วยเหลือดังกล่าวข้างต้นนี้ ถือเป็นเรื่อง 8.8 (ถึงตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5

อัตราการร้องขอของวัตถุประสงค์ที่เสียจากการไปติดต่อผู้เสีย

วัตถุประสงค์	จำนวนเสียทางการ	ร้อยละ
เยี่ยมเยียน	36	39.6
ปรึกษาหารือ	11	12.1
ขอความช่วยเหลือ	8	8.8
เยี่ยมเยียน, ปรึกษาหารือ	13	14.3
ปรึกษาหารือ, ขอความช่วยเหลือ	6	6.6
เยี่ยมเยียน, ขอความช่วยเหลือ	9	9.9
เยี่ยมเยียน, ปรึกษาหารือ และ ขอความช่วยเหลือ	8	8.8
รวม	91	100.0

ข. วัตถุประสงค์ที่เสียจากการมาติดต่อเสียเวลานั้น เพราะว่าเพื่อเยี่ยมเยียนมากที่สุดร้อยละ 43.7 เหตุผลเพราะความคิดถึง ต้องการมาถามทุกข์สุข พுகุญช่วย รองลงมาเพื่อเยี่ยมเยียนและปรึกษาหารือ ร้อยละ 12.6 เช่นปรึกษาหารือเรื่องการเรียน เรื่องการเงินบ่ว่าจะไปรับการรักษาที่ไหน เรื่องการเงิน ฯลฯ เป็นต้น สำหรับการขอความช่วยเหลือ เช่น มาติดต่อขอไปช่วยเก็บเกี่ยวมันเผ่าปะหลัง ขอพันธุ์

มันสำปะหลังไปปลูก ให้ช่วยพาไปตัดไม้ในป่าเพื่อมาปลูกบ้าน ให้ไปช่วยสร้างบ้าน
ให้ไปช่วยงานบุญของหมู่บ้าน ไปช่วยเกี่ยวข้าว นวดข้าว ช่วยค้ายัดในไร่มันสำ
ปะหลัง และขอยืมเงิน ฯลฯ วัตถุประสงค์เพื่อเขียนเขียน ปรัชชาหารือ และขอความ
ช่วยเหลือ คึกเป็นร้อยละ 11.5 (ดังตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6

อัตราร้อยละของวัตถุประสงค์ที่ผู้สำรวจทางการมาติดต่อแล้ว

วัตถุประสงค์	จำนวนผู้สำรวจทางการ	ร้อยละ
เขียนเขียน	38	43.7
ปรัชชาหารือ	10	11.5
ขอความช่วยเหลือ	7	8.0
เขียนเขียน, ปรัชชาหารือ	11	12.6
ปรัชชาหารือ, ขอความช่วยเหลือ	5	5.7
เขียนเขียน, ขอความช่วยเหลือ	6	6.9
เขียนเขียน, ปรัชชาหารือ และ ขอความช่วยเหลือ	10	11.5
รวม	87	100.0

สรุป วัตถุประสงค์ของการศึกษาคู่ซึ่งกันและกัน

เลี้ยวคังเคิมได้ศึกษาคู่ซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเยี่ยมเยียน รองลงมาเพื่อการเยี่ยมเยียน และขอคำปรึกษาหารือ เช่น ปรึกษาเรื่องการเพาะปลูกข้าวให้งอกงามดี และได้ไถ่ถามถึงเรื่องสุขภาพ วัว ควาย วิธีปลูกบ้าน การค้าขาย เลี้ยวที่สูงอาบูปรึกษาหารือเรื่องการทํางานอุตสาหกรรม เช่น การหาเงินเข้าวัด วัตถุประสงค์เพื่อขอความช่วยเหลือ เช่น ขอยืมเงิน ขอพันธุ์พืชมาปลูก ช่วยดูแลวัวแดงเปลี่ยนของ เช่น เลี้ยวนำปลาร้ามาแลกข้าวสาร ช่วยแลกเปลี่ยนวัว ควาย ซึ่งกันและกัน เพราะคู่เลี้ยวบางรายเป็นพ่อค้าขายวัว ควาย ค่ายกัน ฯลฯ เป็นต้น

เลี้ยวทางการ ได้ศึกษาคู่ซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเยี่ยมเยียน รองลงมาเพื่อการเยี่ยมเยียนและการปรึกษาหารือ เช่น ปรึกษาหารือการเรียนต่อ การสร้างบ้าน การปลูกพืชไร่ การเลือกคู่สมรส การเจ็บป่วย และเรื่องสถานที่รักษาพยาบาล วัตถุประสงค์เพื่อขอความช่วยเหลือ เช่น ช่วยคานแรงงานในการเกี่ยวข้าว คำนวณ นวดข้าว ช่วยตามหาควายที่หาย ช่วยหางานให้ทำ ช่วยให้ยืมเงิน และได้ไปปลูกกระท้อน ให้อปลาร้า และอื่น ๆ

3. ช่วงเวลาและเหตุผลที่คู่เลี้ยวศึกษาคู่ซึ่งกันและกัน

3.1 เลี้ยวคังเคิม

ก. ช่วงเวลาที่เลี้ยวคังเคิมไปศึกษาคู่เลี้ยวบ่อยที่สุดได้แก่เดือนมีนาคม เมษายน พฤษภาคม คิดเป็นร้อยละ 21.4, 19.4 และ 16.5 ตามลำดับ เดือนที่เลี้ยวไปศึกษาคู่เลี้ยวบ่อยที่สุด ได้แก่เดือนกันยายน พฤศจิกายน คิดเป็นร้อยละ 2.9 เท่ากัน (ดังตารางภาคผนวก ก.ที่ 16)

เหตุผลที่ไปติดต่อกู้เสี่ยวในช่วงเดือนมีนาคม ส่วนใหญ่เสี่ยวมีเวลาว่างจากการทำนา จึงไปบ้านเสี่ยวเพื่อไปเยี่ยมเยียนถามทุกข์สุข ในเดือนเมษายน เสี่ยวไปติดต่อกู้เสี่ยวเพื่อไปเที่ยวงานสงกรานต์บ้าง ไปเยี่ยมเยียนเพราะความคิดถึง ในเดือนพฤษภาคม ส่วนใหญ่เสี่ยวได้ไปเที่ยวงานบุญบั้งไฟที่บ้านกู้เสี่ยว ไปทำธุรกิจ เช่นไปขายผ้า ไปขอยืมควายมาไถนา เดือนกันยายน เป็นเดือนที่อยู่ในระหว่างการดูแลไร่นา จึงไม่มีเวลามากพอที่จะไปหากู้เสี่ยว แต่ในเดือนพฤศจิกายน เสี่ยวได้ไปเที่ยวงานกรฐกับกู้เสี่ยว ไปแต่งงานลูกกู้เสี่ยว เป็นต้น

ข. ช่วงเวลาที่กู้เสี่ยวมาติดต่อกับเสี่ยวบ่อยที่สุด พบว่าได้แก่เดือนเมษายนมากที่สุด ร้อยละ 21.4 เหตุผลที่มาติดต่อกันเนื่องจากกู้เสี่ยวมาสร้างน้ำ แม่เสี่ยว มาเที่ยวงานสงกรานต์ มาเที่ยวงานประจำปี มีเวลาว่างมากจึงมาเที่ยว รองลงมาได้แก่เดือนมีนาคม ร้อยละ 19.4 ในเดือนนี้กู้เสี่ยวมีเวลาว่างมาก จึงได้มาเที่ยวงานประจำปีเป็นส่วนใหญ่ สำหรับเดือนพฤษภาคม กู้เสี่ยวส่วนใหญ่มาปรึกษาเรื่องขอยืมเงิน เป็นค่าอุปกรณ์การเรียนของลูก เพราะเปิดเทอมใหม่ บางรายมาเยี่ยมเยียนก็เพราะยังมีเวลาว่าง ในเดือนพฤษภาคมนี้ กู้เสี่ยวมาติดต่อกับเสี่ยวคิดเป็นร้อยละ 15.5 (ถึงตารางภาคผนวก ก.ที่ 17)

3.2 เสี่ยวทางการ

ก. ช่วงเวลาที่เสี่ยวทางการไปติดต่อกู้เสี่ยวบ่อยที่สุดได้แก่เดือนมีนาคมคิดเป็นร้อยละ 21.9 เหตุผลที่ไปติดต่อกู้เสี่ยวในเดือนนี้ เพราะมีเวลาว่างจากการทำนา ทำไร่ ส่วนใหญ่ไปเที่ยวงานบุญเวส ไปวัดบ่อปลา ไปเยี่ยมเสี่ยวและภรรยาที่ป่วย รองลงมาได้แก่เดือนพฤษภาคม ร้อยละ 19.8 ในเดือนนี้เสี่ยวส่วนใหญ่ไปติดต่อกู้เสี่ยวเพื่อไปเที่ยวงานบุญบั้งไฟด้วยกัน บางรายไปงานแต่งงาน บางรายอยู่ว่าง ๆ จึงแวะไปเยี่ยมเยียน ในเดือนเมษายน และเดือนพฤศจิกายน นั้น เสี่ยวไปติดต่อกู้เสี่ยว

คิดเป็นร้อยละ 17.6 และ 7.7 ตามลำดับ เหตุผลเพราะในเดือนเมษายน เสีย
ส่วนใหญ่ได้ไปเที่ยวงานสงกรานต์ และไปงานบุญกฐินในเดือนพฤศจิกายน (ดังตาราง
ภาคผนวก ก.ที่ 18)

ข. ช่วงเวลาที่ผู้เสียทางการเงินมาติดต่อบ่อยที่สุด ได้แก่เดือนเมษายน
พฤษภาคม และมิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 20.7, 20.7 และ 12.6 ตามลำดับ เหตุผล
ที่ผู้เสียได้มาติดต่อกันในเดือนดังกล่าวก็เพราะมาเที่ยวงานสงกรานต์และมาทำบุญที่
อำเภอเบ็ญ้อย ในเดือนพฤษภาคม ผู้เสียมาช่วยเก็บเกี่ยววันสำคัญ มาเที่ยว
งานบุญบั้งไฟ และในเดือนมิถุนายน ส่วนใหญ่ผู้เสียมางานบุญผ้าป่า บุญเวส และ
มาเที่ยวงานประจำปี เพราะมีเวลาว่างจากการทำนา เป็นที่สังเกตว่าในเดือนสิงหาคม
ซึ่งบางครอบครัวอยู่ในระหว่างการปักดำ จึงไม่มีผู้เสียมาติดต่อกันและกันเลย สำหรับ
เดือนกุมภาพันธ์ นั้น ผู้เสียได้มาช่วยนวดข้าว มางานบุญข้าวจี บางรายผ่านมายา
ปลาขึ้นมาแวะ ในเดือนกุมภาพันธ์ ผู้เสียมาติดต่อกัน คิดเป็นร้อยละ 10.3 (ดัง
ตารางภาคผนวก ก.ที่ 19)

สรุป ช่วงเวลาและเหตุผลที่ผู้เสียติดต่อกันและกันในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา
ได้แก่เดือนเมษายน พฤษภาคม และพฤษภาคม เหตุผลที่ติดต่อกันและกันในช่วงนี้ พบว่าในเดือน
มิถุนายน ส่วนใหญ่ผู้เสียมีเวลาว่างจากการทำนา จึงไปติดต่อยืมเงินซึ่งกันและกัน
ไปเที่ยวงานบุญเวสด้วยกัน ในเดือนเมษายน ส่วนใหญ่ผู้เสียได้ไปมาหาสู่กัน และไป
เที่ยวงานสงกรานต์ ไปตักน้ำจากบ่อน้ำด้วยกัน เดือนพฤษภาคม ส่วนใหญ่ผู้เสียไป
เที่ยวงานบุญบั้งไฟ รองลงมาไปติดต่อยืมเงิน เป็นค่าเล่าเรียนลูกเพราะเป็นระยะ
เปิดเทอมใหม่ และยืมกวายมาไถนา เพราะเป็นฤดูเริ่มการทำนา

เสี่ยวทางการ ได้ติดต่อกันและกันบ่อยที่สุด ในช่วงเดือนมีนาคม เมษายน และพฤษภาคม เช่นกันกับเสี่ยวตั้งเคิม โดยเฉพาะในเดือนมีนาคม ซึ่งเป็นเดือนที่เสี่ยวว่างจากการทำนา ส่วนใหญ่เสี่ยวได้ติดต่อยืมเย็บกัน ไปเที่ยวงานบุญบวงสรวง งานทอดผ้าป่าด้วยกัน ในเดือนเมษายน ซึ่งเป็นอีกเดือนหนึ่งที่เสี่ยวส่วนใหญ่ไปติดต่อยืมเย็บกัน และไปเที่ยวงานสงกรานต์ และงานทำบุญ ที่กิ่งอำเภอเปือยน้อย ในเดือนพฤษภาคม ส่วนใหญ่เสี่ยวจะไปเที่ยวงานบุญบวงสรวงไฟด้วยกัน และมีเสี่ยวหลายรายที่ไปช่วยกันเก็บเกี่ยวมันสำปะหลัง

4. จำนวนครั้งของการพบและลักษณะการต้อนรับของเสี่ยวขณะที่ติดต่อกันและกัน

4.1 เสี่ยวตั้งเคิม

ก. จำนวนครั้งของการพบกับเสี่ยวตั้งเคิมเมื่อเสี่ยวไปเยี่ยมเสี่ยวพบว่า พบทุกครั้ง มากที่สุดร้อยละ 43.7 รองลงมาพบบางครั้งร้อยละ 31.1 ไม่เคยพบเลย น้อยที่สุด ร้อยละ 25.2 (ดังตารางภาคผนวก ก.ที่ 20)

ลักษณะการต้อนรับขณะพบกับเสี่ยว ทั้งผู้รู้จักใจ เี่ยวได้ให้การต้อนรับเสี่ยวอย่างอบอุ่นเป็นกันเอง เช่นจัดหาข้าวปลาอาหารมาเลี้ยงดู ญาติ ๆ พ่อแม่พี่น้องของเสี่ยวได้มาตามหุ่ซุ่ซุ่และสนทนาด้วย บางครั้งเมื่อเสี่ยวไปหาเสี่ยวไม่พบ ญาติพี่น้องของเสี่ยวได้ให้การต้อนรับแทนเหมือนเมื่อเสี่ยวอยู่ เช่นหาอาหารมาเลี้ยงดู ถวายข้าวกรวยหุ่ซุ่ซุ่ ให้การต้อนรับเป็นกันเองดี หากลับก็หาของฝากให้กรณีเสี่ยวไปติดต่อยืมเงิน หรือยืมควายมาไถนา ถ้าไม่พบเสี่ยวจะไม่กล้าขอยืมสิ่งเหล่านี้ นอกจากนี้ได้พบว่าคนในหมู่บ้านของเสี่ยว ได้ถามข่าวคราวเสี่ยวอย่างเป็นกันเอง และมีใบทวีจิต เสมือนเสี่ยวเป็นสมาชิกคนหนึ่งของหมู่บ้านนั้น

ข. จำนวนครั้งของการพบกับเสี่ยวตั้งแต่เริ่ม เมื่อคู่เสี่ยวมาเยี่ยมเสี่ยวพบว่า พบทุกครั้ง มากที่สุดร้อยละ 49.5 รองลงมาพบบางครั้ง ร้อยละ 29.1 ไม่เคยพบน้อยที่สุด ร้อยละ 21.4 (ตารางภาคผนวก ก.ที่ 21)

ลักษณะการต้อนรับขณะที่คู่เสี่ยวมาพบกับเสี่ยว เสี่ยวตั้งแต่เริ่มได้ให้การต้อนรับอย่างเป็นกันเอง เหมือนบรรยากาศที่เสี่ยวไปหาคู่เสี่ยว โดยที่เสี่ยวได้ให้น้ำหาอาหารมาต้อนรับ ส่วนกันพูดคุยความทุกข์สุขกัน บางรายได้ไปเที่ยวงานด้วยกัน ญาติพี่น้องในครอบครัวได้มาต้อนรับคู่เสี่ยวด้วยอวยพรปีใหม่กันดี บางครั้งที่คู่เสี่ยวมาหาเสี่ยวไม่พบเสี่ยว ญาติ ๆ ที่บ้านให้การต้อนรับแทนเหมือนเสี่ยวอยู่ และพบว่าคนในหมู่บ้านเสี่ยวได้ถามทุกข์สุข แต่เสี่ยวบางรายมีความรู้สึกว่าเขาเป็นคนแปลกหน้าของหมู่บ้าน แต่ต่อมาเมื่อเขาได้มาหาเสี่ยวบ่อย ๆ ได้รู้สึกว่าคนในหมู่บ้านมีความเป็นมิตรดี และพูดคุยทักทายดี

4.2 เสี่ยวทางการ

ก. จำนวนครั้งของการพบกับคู่เสี่ยวทางการ ขณะที่ไปติดต่อคู่เสี่ยวพบว่า พบทุกครั้งมากที่สุด ร้อยละ 61.5 รองลงมาพบบางครั้ง ร้อยละ 31.9 ไม่เคยพบน้อยที่สุด ร้อยละ 6.6 (ตารางภาคผนวก ก.ที่ 22)

ลักษณะการต้อนรับของคู่เสี่ยวทางการพบว่า ส่วนใหญ่ให้การต้อนรับดี เจน ตามทุกข์สุข แล้วพาเดินเล่นในหมู่บ้านพร้อมทั้งแนะนำให้รู้จักญาติและเพื่อนฝูง เวลากลับบ้านได้มีของฝากให้ แต่ก็มีเพียง 1 รายที่บอกว่าต้อนรับไม่ดี คู่เสี่ยวนี้เป็นหญิงวัย 21 ปีเท่านั้น ถึงแม้คู่เสี่ยวมาเคยไปเยี่ยมเสี่ยว 1 ครั้งเท่านั้นในเกือบ 1 เดือน แต่ไม่ใช่ช่วงสงกรานต์ ได้ไปเยี่ยมเพราะความคิดถึง ต่อมาคู่เสี่ยวแต่งงานและคลอดลูกแล้วอายุ 1 ขวบ เสี่ยวเป็นคนไม่ค่อยพูด จึงทำให้ไม่ค่อยคุยกันมากนัก การต้อนรับจึงไม่ค่อยดีเท่าที่ควร เช่นไม่เป็นกันเอง แม้แต่สามีคู่เสี่ยวก็ไม่แนะนำ และไม่ได้พูดกันเลย

แม่ของเสี่ยวได้มาพูดคุยด้วย เสี่ยวที่ไปเยี่ยมมีความรู้สึกว้า แม่ของเสี่ยวยังได้ให้การต้อนรับดีกว่าเสี่ยวเสี่ยวอีก

กรณีที่ไม่พบดูเสี่ยว พบว่าญาติพี่น้องในครอบครัวดูเสี่ยวได้ให้การต้อนรับแทนอย่างเป็นกันเอง และให้การต้อนรับทุกครั้ง คนในหมู่บ้านได้จัดหาอาหารทุกชุดดูเสี่ยวด้วยบรรยากาศรักกัน

ข. จำนวนครั้งของการพบกับเสี่ยวขณะที่ดูเสี่ยวทางการเมืองมาเยี่ยมเสี่ยวพบว่า พบทุกครั้ง มากที่สุดร้อยละ 56.3 พบบางครั้ง 28.7 และไม่เคยพบน้อยที่สุดร้อยละ 14.9 (ทั้งตารางภาคผนวก ก.ที่ 23)

ลักษณะการต้อนรับของเสี่ยว เหมือนกับขณะที่เสี่ยวไปเยี่ยมดูเสี่ยว กล่าวคือ เป็นกันเองเสี่ยวได้หาข้าวปลาอาหารมาให้บริการทาน เวลาอ้อมก็มีของฝากให้ กรณีไม่พบเสี่ยว ญาติพี่น้องในบ้านได้ให้การต้อนรับแทนอย่างเป็นกันเอง คนในหมู่บ้านของเสี่ยวได้จัดหาอาหาร บางรายก็ได้ใช้ผ้าเช็ดมือให้เป็นดูหลานของหมู่บ้าน คนในหมู่บ้านได้ชมดูเสี่ยวบางทิวว่า มีลักษณะคล้ายกัน และได้ชักชวนให้ดูเสี่ยวมาเที่ยวที่หมู่บ้านอีกบ่อย ๆ

สรุป จำนวนครั้งของการพบและลักษณะการต้อนรับของดูเสี่ยวขณะที่ติดต่อซึ่งกันและกัน

เสี่ยวถึงเยี่ยม

จำนวนครั้งของการพบกับดูเสี่ยวถึงเยี่ยม ขณะที่ติดต่อซึ่งกันและกันพบว่าส่วนใหญ่ดูเสี่ยวพบกันทุกครั้ง รองลงมาพบกันบางครั้ง และไม่เคยพบกันเลยมีจำนวนน้อยที่สุด

การต้อนรับของคู่เสี่ยวขณะที่ติดต่อกันและกัน พบว่าคู่เสี่ยวให้การต้อนรับกันอย่างอบอุ่น และเป็นกันเอง มีการเลี้ยงข้าวปลาอาหาร ญาติพี่น้องพ่อแม่ของเสี่ยวได้มาพูดคุยถามทุกข์สุขด้วย เวลาจัดโต๊ะอาหารของฝากให้ คนในหมู่บ้านของเสี่ยวได้ให้การทักทายอย่างเป็นกันเอง เวลาเสี่ยวมาเยี่ยมถ้าไม่พบคู่เสี่ยว พบว่าญาติในครอบครัวได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นเหมือนกับเวลาที่เสี่ยวอยู่

เสี่ยวทางการ

จำนวนครั้งของการพบกับคู่เสี่ยวขณะที่ติดต่อกันและกัน พบว่าส่วนใหญ่พบกันทุกครั้ง รองลงมาพบเสี่ยวบางครั้ง และไม่เคยพบเสี่ยวเลยน้อยที่สุด

การต้อนรับของคู่เสี่ยว ส่วนใหญ่ได้เป็นไปอย่างอบอุ่นเป็นกันเอง เช่น มาพูดคุย ทานอาหาร มาต้อนรับ และพาเดินเที่ยวในหมู่บ้าน แต่ก็ยังมีเพียงเสี่ยวรายเดียวที่ให้การต้อนรับไม่พอใจคู่เสี่ยว ส่วนใหญ่ญาติพี่น้องในครอบครัวได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น ตลอดทั้งคนในหมู่บ้านได้ทักทายและชักชวนให้เสี่ยวมาเที่ยวบ่อย ๆ

จะเห็นว่า การที่คู่เสี่ยวได้ติดต่อกันและกันนี้ ได้ก่อให้เกิดความเข้าใจกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อกันเอง และสังคมโดยรวม

5. เรื่องที่สื่อนานาถกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5.1 เสี่ยวดั้งเดิม

ก. เมื่อเสี่ยวไปเยี่ยมคู่เสี่ยว ทัศนนาถกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง ทานา ทำไร่ และการไปเที่ยวงานบุญ มากที่สุดร้อยละ 26.2 รองมาเรื่องทานา ทำไร่ ร้อยละ 11.6 อื่น ๆ เช่น การค้าขาย กินฟ้าอากาศ ฝนแล้ง ขาดควาย มีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.9 (ดังตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7

อัตราร้อยละของเรื่องส่วนใหญ่ที่สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อเลี้ยวไปเยี่ยมชมคูเลี้ยวโค้งเค็ม

เรื่องที่สนทนา	จำนวนเลี้ยวโค้งเค็ม	ร้อยละ
ทำนา ทำไร่	12	11.6
การไปเที่ยวงานบุญ	9	8.7
ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว	6	5.8
อื่น ๆ	4	3.9
ทำนา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ	27	26.2
ทำนา ทำไร่, ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว	11	10.7
การไปเที่ยวงานบุญ, ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว	9	8.7
ทำนา ทำไร่, อื่น ๆ	8	7.8
การไปเที่ยวงานบุญ, อื่น ๆ	5	4.9
ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	7	6.8
ทำนา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ, ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	5	4.9
รวม	103	100.0

ข. เมื่อถูกลี้นมาเขียนเขียนเลี้ยว การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง ทำนา ทำไร่ และการไปเที่ยวงานบุญ มากที่สุดร้อยละ 23.3 รองลงมา เรื่องการทำนา ทำไร่ ร้อยละ 18.4 การไปเที่ยวงานบุญและอื่น ๆ เช่น เกี่ยวกับการซื้อข้าว ขายควาย เพราะเลี้ยวค้าขาย การไปทำงานชลประทาน มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.9 เท่านั้น (สังเคราะห์ที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8

อัตราร้อยละของเรื่องส่วนใหญ่ที่สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อถูกลี้นมาเขียนเลี้ยวถึงเดิม

เรื่องที่สนทนา	จำนวนเลี้ยวถึงเดิม	ร้อยละ
ทำนา ทำไร่	19	18.4
การไปเที่ยวงานบุญ	6	5.8
ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว	4	3.9
อื่น ๆ	7	6.8
ทำนา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ	24	23.3
ทำนา ทำไร่, ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว	7	6.8
การไปเที่ยวงานบุญ, ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว	8	7.8
ทำนา ทำไร่, อื่น ๆ	7	6.8
การไปเที่ยวงานบุญ, อื่น ๆ	3	2.9
ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	5	4.9
ทำนา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ, ดูครอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	13	12.6
รวม	103	100.0

5.2 เลี้ยวทางการ

ก. เมื่อเลี้ยวทางการไปเยี่ยมคู่เลี้ยว การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องการทํานา ทำไร่ และการไปเที่ยวงานบุญ มากที่สุดร้อยละ 27.5 รองลงมา เรื่องการทํานา ทำไร่ ร้อยละ 23.0 เรื่องอื่น ๆ เช่นการเรียน การไปทำงานที่อื่น การเจ็บป่วย การค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 7.7 (ดังตารางที่ 5.9)

ตารางที่ 5.9

อัตราร้อยละของเรื่องส่วนใหญ่ที่สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อเลี้ยวไปเยี่ยมคู่เลี้ยวทางการ

เรื่องที่สนทนา	จำนวนเลี้ยวทางการ	ร้อยละ
ทํานา ทำไร่	21	23.0
การไปเที่ยวงานบุญ	8	8.8
คู่ครอง เรื่องหนุ่มสาว	2	2.2
อื่น ๆ	7	7.7
ทํานา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ	25	27.5
ทํานา ทำไร่, คู่ครอง เรื่องหนุ่มสาว	3	3.3
การไปเที่ยวงานบุญ, คู่ครอง เรื่องหนุ่มสาว	2	2.2
ทํานา ทำไร่, อื่น ๆ	7	7.7
การไปเที่ยวงานบุญ, อื่น ๆ	9	9.9
คู่ครอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	3	3.3
ทํานา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ, คู่ครอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	4	4.4
รวม	91	100.0

ข. เมื่อถูกเสียวมาเขียนเสียวทางการ การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องการทํานา ทำไร่ การไปเที่ยวงานบุญ มากที่สุดร้อยละ 23.3 รองลงมา เรื่องการทํานา ทำไร่ ร้อยละ 20.7 อื่น ๆ เช่น การไปเที่ยว การเรียน การทำงานทำ ดึกเป็นร้อยละ 8.0 (ดังตารางที่ 5.10)

ตารางที่ 5.10

อัตราร้อยละของเรื่องส่วนใหญ่ที่สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อถูกเสียวมาเขียนเสียวทางการ

เรื่องที่สนทนา	จำนวนเสียวทางการ	ร้อยละ
ทํานา ทำไร่	18	20.7
การไปเที่ยวงานบุญ	9	10.3
ถูกรอง เรื่องหนุ่มสาว	3	3.4
อื่น ๆ	7	8.0
ทํานา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ	20	23.0
ทํานา ทำไร่, ถูกรอง เรื่องหนุ่มสาว	4	4.6
การไปเที่ยวงานบุญ, ถูกรอง เรื่องหนุ่มสาว	5	5.8
ทํานา ทำไร่, อื่น ๆ	8	9.2
การไปเที่ยวงานบุญ, อื่น ๆ	2	2.3
ถูกรอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	3	3.4
ทํานา ทำไร่, การไปเที่ยวงานบุญ, ถูกรอง เรื่องหนุ่มสาว, อื่น ๆ	8	9.2
รวม	87	100.0

สรุป เรื่องที่คู่เสี่ยวสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ขณะ
ที่ไปติดต่อเยี่ยมเยียนกัน

พบว่าเสี่ยวคังเดิม ส่วนใหญ่คู่เสี่ยวได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิด
เห็นในเรื่องการทำนา ทำไร่ และการไปเที่ยวงานบุญต่าง ๆ ด้วยกัน พูดคุยเรื่อง
ครอง และหนุ่มสาว นอกจากนี้ได้พูดคุยถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น เรื่องดินฟ้าอากาศ ภาวะ
ฝนแล้ง การไปหางานทำ การค้าขาย การขายควาย เป็นต้น

สำหรับเสี่ยวทางการ พบว่า ส่วนใหญ่คู่เสี่ยวได้สนทนาแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็น เรื่องการทำนา ทำไร่ และการไปเที่ยวงานบุญ พูดคุยเรื่องครอง
และหนุ่มสาว เช่นเดียวกับเสี่ยวคังเดิม ต่างกันแต่ว่าเสี่ยวทางการพูดคุยเรื่อง
การเรียน สำหรับเรื่องอื่น ๆ ได้พูดคุยเกี่ยวกับการเจ็บป่วย การค้าขาย การไปเสี่ยวและ
การเวียน เป็นต้น

การที่คู่เสี่ยวได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันจัดว่าเป็นสิ่งที่ดี
ที่เป็นประโยชน์ เพราะได้ก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันยิ่งขึ้น เมื่อมีปัญหาอะไร
จะได้ช่วยกันคิดและแก้ไขต่อไป.